

VŮZ je kartou transformace pro rok 2023

Součet nového letopočtu 2023 nám dává číslo sedm, které je číslem tarotové karty Vůz. Významové esence této karty nám napovídají, že připravení se na události zvané „kvantový skok“, na cestu vpřed, která je daná podstatou evoluce, je mimo jiné také otázkou vnitřního rozpoložení člověka, lidské bytosti. Karta Vůz ukazuje na posun (někam se posuneme ať chceme nebo ne), který nelze ovlivnit silou a vzpourou. Nenadálý posun vede k novému myšlení a jednání, k novým činnostem a k zodpovědnosti. Čeká nás pohyb novými směry, věci se rozhýbou, ale nemusíme prozatím přesně vědět, snad jen tušit, předjímat a doufat kam dopadneme nebo jak dopadneme. Máme možnost volby myslet na to, aby posun byl co nejpřirozenější, nejpřínosnější a příznivý. A dopad (po kvantovém skoku) co nejpříjemnější. Máme možnost odevzdat se – nechat se posunout vědomím ducha, přát si, aby nám posun přinesl užitek, nadhled, uvědomění a uvolnění. Symbol kruhu na kartě Vůz ukazuje, že posun – transformace se děje, kruh je symbolem energií, které hýbou světem, jako by se točil sám, neovlivněn naší vůlí. Karta Vůz nám připomíná, že život je pohyb, a že o zpáteční jízdenku usilovat nemusíme, tu máme nade vše jistou.

Je moje realita, je vaše osobní realita a další je společná, všechny čerpají energii ze společného universálního zdroje a jsou součástí fraktálně uspořádaného časoprostoru. Různorodost je podstatou pozemského světa, tak to bylo a vždy bude, usilovat o stejnost a uniformitu je omyl ze všech největší. Pokud nám někdo předpoví „krizi nebo katastrofu“, ať už osobní nebo společenskou, tak se daná predikce snadno naplní, pokud předpovědím přizpůsobíme své chování, jednání a myšlení. Mnohé predikce jsou informace čtené z (velmi)

nízkých úrovní energetického pole Země. Nikdo není vševěd, ani nemůže být, protože existujeme v energetickém poli možností nebo pravděpodobností a jen některé z nich získají dostatek energie k „výústění“ neboli k projevení myšleného potenciálu na hrubohmotné úrovni. Kde se nachází onen zdroj vibrujícího pohybu světla, které odráží ve velkoplošném zrcadle světa to, co vidíme, pokud se před toto zrcadlo „v rámci času“ postavíme? Přijít na to, odkud se tyto vibrace odrážejí, je otázkou života a smrti.

Tam venku se projevuje svět ovládaný vnitřně nemorálním nastavením autoritářských mocí, které způsobují nelítostné války. Autoritářských mocí s nábojem řečí často vytržených z reality, a přesto přednášených s „přednostním právem“. Svět protkaný arogancí, bezohledností, sobeckými zájmy, nestřídností, megalomanstvím, intrikami, expanzí všude přítomné korupce, věčným bojem mezi hmotou a duchem a snahou nadlidským způsobem se přiblížit k „bohu“. Svět, kde i prachy – vynaložené do lidského úsilí budovat krásný svět se proměňují v prach. Svět traumatických zkušeností a promarněných dějinných šancí. Svět ovládaný autoritářskými zákony nesrozumitelnými i pro mnohé intelektuály. Svět, kde privilegovaná skupina, zvaná panstvo, stojí proti „svobodným občanům“. Tento svět, ovládaný informačními válkami způsobuje, že nám hlavou sviští jedna myšlenka za druhou.

Ale vážně je to tak jednoduché? Takto popsat pravdu odrážející se nám v „zrcadle neutěšeného světa“ a pomyslet si: „Mě se to netýká, já jsem přece světlo a láska, takže jsem z obliga, nejsem nikomu ničím povinován, jsem svobodný a z negativních projevů světa vyviněn“. Nelze přehlížet dualitu světa, která se odráží všude a ve všem, v každém z nás. Na kartě Vůz je tato dualita vyjádřena jednou sfingou v bílé a druhou v černé barvě,

představují jednotu v různosti. Vzpřímeně stojící vozataj (poučený zkušenostmi z předchozích nezdarů) je s nimi propojen opratěmi, nebo otěžemi a řídí je svou vůlí. V jedné ruce drží otěže a v druhé ruce drží "kouzelnou hůlku" symbolizující vnitřní sílu. Alternativní název karty Vůz je Vítězství, jejím živlem je voda, astrologickým znamením Rak, vládcem Měsíc.

Karta Vůz, představující prostředek k sebevyjádření osobnosti, souvisí s aspekty karty zvané Věž, která poukazuje na nezvládnuté ego a na cestu vedoucí k možné zkáze. Jak dlouho je možné předstírat sám sobě, (ale někdy i světu), že jsem světlo a nesu v sobě pouze světlo? Pokud na své hlavě nenesu korunu své matky (aspekt Císařovny) a pokud nevládnou sám sobě z trůnu svého otce (aspekt Císaře), pokud odmítám vidět temnotu a vnímat její esence pohledem Mága, potom je podivné o sobě tvrdit, že mám "otevřené třetí oko", že mám dar jasno-vidění a jasno-slyšení, nebo dar léčení a podobně. Duše je vtělená v čase a čas nám to jednou vrátí, o tom není pochyb, neboť popírat, že světlo a stín k sobě patří je mýlka, která nás uzavírá v bludných kruzích. Je to mýlka Blázna označeného nulou, mýlka, která je promíjena pouze v čase, kdy prožíváme mladistvé aspekty Blázna. Mýlka, která našemu vědomí nedovoluje dospět a volně prostupovat plností všech nadčasových obrazů Velké Arkány tarotových karet – prastarého orákula, jenž nám stále předkládá nové výzvy, bez kterých se ani moderní, novodobý život neobejde.

Otázkou je, co my sami si přejeme tam venku vidět. Co nám tento svět vlastně zrcadlí. Karta Vůz je také o světle a stínech, obraz vnějšího světa vzniká za přispění viditelného nebo svět zviditelnujícího světla. Cestě tohoto světla – od Slunce k duši, neklade kosmický prostor odpor, neboť duch má dostatek

energie učinit „vnější svět krásným na pohled“. Ptejme se, odkud pramení tento „pohled“, přece nevzniká pouze „venku“, vzniká ponejvíce vevnitř. Ptejme se jaké světlo ozařuje naši mysl, ptejme se po původu světla viditelného očima duše (očima času). Karta Vůz nám sděluje, že bez naděje, krásy a smyslu a bez vnímání duše, která vibruje mezi světlem a stíny a život prožívá skrze hmotné tělo a hmotný duální svět, je život jen přežíváním pro přežívání.

Hlavou nám sviští jedna myšlenka za druhou. Mnoho z těchto myšlenek s negativními vibracemi si sami sebe (naštěstí) neuvědomují a vzápětí zase mizí v „alchymickém kolbišti“ negativních energetických polí. Tyto myšlenky nás nijak neovlivňují, do našeho energetického pole nic magneticky nepřitahují. Jakmile na některou z myšlenek zaostříme pozornost, jakmile vytvoříme myšlenkový koncept a začneme rozvíjet jeho potenciál, získá magnetickou sílu proměňovat realitu tak, aby se energetický náboj daných emanací projevil v konkrétní formě – a my opět začínali tam, kde jsme skončili – například nepoučení chybnými rozhodnutími z minulosti. Nebo se prostě jen nepohneme z místa a budeme litovat promarněných příležitostí k posunu, pokud se nabízeným změnám a transformačním procesům bráníme, k novým obzorům se neposuneme.

Vzpomínky se během času stávají velmi, velmi mlhavými, přestože realita je svým způsobem konstrukce vystávající právě ze vzpomínek. Kdo má krátkou paměť, kdo ulpívá v nejasnostech a polopravdách a svou mysl živí překrucováním pravdy, někdy až za hranicí skutečného a imaginárního světa, možná trpí nedostatečnou elektrickou aktivitou mozku a poruchami bdělého vědomí. V tom případě by měl zhluboka dýchat a pít pouze čistou vodu. Neboť mozek je tvořen téměř z

devadesáti procent vodou. A bez její energetické podstaty a bez odporu, který voda vytváří v souvislosti s elektrickou aktivitou mozku, se „paměťové uložení“ bez milosti hrouští. Karta Vůz souvisí s veškerým pohybem a také s lidským tělem coby „vozidlem pro duši“, souvisí se zhmotnělou existencí, s krevním řečištěm lidského těla, se zdravou krví a s jemnohmotnou esencí ducha tímto krevním řečištěm proudící. Esence duše, (jenž je bytostí samojedinou a sama v sobě po eony věků přebývající), prostupuje každou buňku hmotného těla, které je součástí zrcadlového vědomí člověka, vědomí zjeveného a ztělesněného v čase a prostoru.

Je jen na nás, zda jdeme s proudem, s davem (věřícím v již překonaný evoluční přirozený výběr), zda jsme součástí populace (poslušně) naplňující vše, co je zrovna populární, nebo nepopulární, ale přesto naplňující nebo sebenaplňující se. Nebo zda budeme pozorovat svět – bez konceptu, zda budeme vidět, vnímat, vnitřně vědět a žít. Zda budeme vidět nenahodilou krásu světa, mluvit o ní bez ostychu, všude na ni upozorňovat, dotýkat se jí a zvelebovat, povznášet, vylepšovat její stínové obrazy a náležitě oslavovat. Netajit krásu světa. Nezapomínat na ni. Všimnout si této nenahodilé krásy, když už si jí nevšímají média ani školní osnovy. Toto je evoluce duše – jsme hvězdní motýli s hvězdným baldachýnem nad sebou a máme schopnost vnímat nenahodilou Krásu Světa a Života. Máme schopnost převzít otěže do vlastních rukou a vydat se "ke hvězdám". Vnímat jasnost, sílu, odvahu, vnitřní vedení, soustředění, sebekontrolu, dualitu a z ní vyplývající zodpovědnost. Život je pohyb, je cesta, a pokud se tento pohyb, tato cesta, tento smysl, tento život nestane „srdeční záležitostí“ sám o sobě, potom jsme ještě neopustili nerozvážený svět Blázna, šaška, dobrodruha nebo začátečníka a nedosáhli uvědomění té nejhlubší duchovní podstaty bytí.

Rebeka Sprinncová

<https://www.psychologiechaosu.cz/>